

عنوان مقاله:

بررسی میزان نیترات چاههای آب شرب منطقه کشاورزی روستایی پائین خیابان لیتکوه آمل در پائیز و زمستان 82

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی بهداشت محیط (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

ذبیح اله یوسفی - استادیار و محقق مرکز تحقیقات بهداشت محیط

مریم قمیان - کارشناس بهداشت محیط

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ، کیفیت آب عامل تعیین کننده ای در برخورد ادمیان از آسایش و رفاه بوده است. در گذشته آلوده شدن آب آشامیدنی با مدفوع و در حال حاضر مواد سمی که توسط آب منتقل می شوند مهمترین عامل زیانبار موجود در آب آشامیدنی به حساب می آیند. از جمله این مواد سمی می توان به وجود یون نیترات در آب اشاره کرد که اکثراً در اثر مواد زائد انسانی، صنعتی و کشاورزی وارد آبهای زیرزمینی و سطحی می گردد با توجه به اینکه وجود نیترات به مقدار زیاد در آب سبب ایجاد بیماری مت هموکلوبینما در نوزادان و نیتروز آمین می گردد و از طرفی با ایفادی نقش در اوتریفیکاسیون محیط های آبی آثار زیانبار خود را بر محیط زیست آشکار می ساز لزوم انجام این تحقیق ضروری به نظر رسید. روش کار: انجام این پروژه در چند مرحله صورت گرفته است. اولین قدم جمع آوری اطلاعات می باش که از طریق مصاحبه با کارکنان مراکز بهداشتی درمانی و اهالی روستاها صورت گرفته است. قبل از انجام کارهای عملی این تحقیق از نتایج آزمایشات انجام شده توسط محیط زیست و پایان نامه های دانشجویان در دوره قبل استفاده شده است. این مطالعه مدت 6 ماه بطول انجامید و کار آزمایشات بمدت 3 ماه از آذر سال 82 تا بهمن سال 82 بر روی 41 حلقه چاه تأمین کننده آب آشامیدنی در 15 روستای پائین خیابان لیتکوه آمل (منطقه کشاورزی) انجام شد. غلظت یون نیترات به روش اسکپتروفوتومتر ماورای بنفش در طول موج 220 و 275 نانومتر مطابق روش استاندارد برای آب و فاضلاب سال 1998 اندازه گیری شد. نتایج تحقیق: تمام چاههای مورد بررسی در دوره انجام این تحقیق دارای نیترات کمتر از حد مجاز بود. در بین چاههای کم عمق مورد بررسی حداکثر مقدار نیترات بر حسب ازت 9/25 mg/lit (روستا کاسب محله منزل اصغر تیرانداز) و حداقل آن بر حسب ازت 0/007 mg/lit (روستای تازه آباد علی محمدنژاد) می باشد. در بین چاههای عمیق مورد بررسی تحت پوشش آب و فاضلاب روستایی با سایر چاهها تحت پوشش این واحد حداکثر مقدار نیترات 5/7 mg/lit (مربوط به چاه عمیق روستا فجر محله) و حداقل آن بر حسب ازت 2/36 mg/lit (چاه عمیق روستا رسیده) بود. در بین چاههای عمیق مورد بررسی که تحت پوشش آب و فاضلاب شهری می باشد، حداکثر مقدار نیترات 3/24 mg/lit (چاه عمیق شماره 14) و حداقل آن 2/12 mg/lit (چاه عمیق شماره 4 که به روستای انجیل آبدهی می کند) بود. نتیجه: بطور کلی غلظت یون نیترات در چاههای مورد بررسی در فصل پائیز و زمستان زیر حد مجاز می باشد و با استاندارد محیط زیست مطابقت دارد.

کلمات کلیدی:

آبرسانی، آب آشامیدنی، نیترات، حد مجاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/191478>

